

**Spm. nr. S 1210**

17) Til indenrigsministeren af:

**Knud Erik Hansen (SF):**

»Hvordan vurderer ministeren – som det fremgår af rapporten »De første skridt« fra Nævnet for Etnisk Ligestilling – de mange tilfælde, hvor flygtninge boligplaceres langt væk fra familie og andre personer, de er knyttet til, og som kan være dem en støtte, og vil ministeren tage initiativ til at sikre, at hensyn til flygtninges nærhed til personer, de er knyttet til, går forud for en matematisk tilpasning til kommunernes kvoter?«

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Det næste og i øvrigt sidste spørgsmål i dag går til landets indenrigsminister. Ønsker hr. Knud Erik Hansen ordet? Værsgo.

**Knud Erik Hansen (SF):**

Det er jo ikke første gang, jeg har spurgt til boligplaceringen. Vi havde, jeg tror sidste onsdag eller forrige onsdag et par spørgsmål, som var foranlediget af to rapporter, én, som bl.a. viste, at 26 pct. var utilfredse med deres boligplacering.

Nu er der så kommet en ny rapport, som bekræfter, at der faktisk er en del flygtninge, som ikke føler, at de får tilgodeset deres behov ved boligplaceringen. Det, der er det nye her, er, at rapporten også bekræfter, at vi faktisk ikke lever op til de regler, vi selv har fastsat. Der står i de regler, vi har fastsat, at vi også skal tage hensyn til flygtninges forhold, herunder også deres familiemæssige forhold. Rapporten viser groteske eksempler på, hvorledes nogle, der kommer til Danmark, kunne få støtte fra deres nære familie, bror, søster, datter, men bliver placeret flere hundrede kilometer væk, en grotesk situation, når de faktisk kunne få en meget god støtte netop af deres familie. Nogle gange opdager de måske endda først, når de sidder i toget, at de ikke får det ønske opfyldt.

Derfor vil jeg godt høre, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved det, for jeg synes, det er alvorligt, at vi placerer flygtninge på sådan en måde, at de ikke kan bruge de ressourcer, der er i Danmark.

**Indenrigsministeren (Karen Jespersen):**

Som spørgeren, hr. Knud Erik Hansen, selv har gjort opmærksom på, har vi for nylig haft det emne her oppe i spørgetiden, og min holdning

har ikke ændret sig, siden vi sidst havde det oppe. Det vil sige, at den nye rapport fra Nævnet for Etnisk Ligestilling har ikke ændret den. Jeg mener fortsat, at den afvejning, der foregår, er fornuftig.

Men som jeg også sagde sidst, er det jo sådan, at når den første samlede periode under den nye integrationslov er gennemført, er det jo meningen, at der skal laves en samlet vurdering af, hvordan det så er forløbet.

Det, der jo er en af de store prøvestene med hensyn til, om integrationen er lykkedes, er, hvor mange der så også bliver boende i den kommune, hvor de er blevet boligplaceret, hvor mange der har fået et arbejde, hvor mange der er faldet til med danske venner eller bekendte i det hele taget, hvor manges børn, der går i skole og er glade for det, og hvor mange der bliver boende.

Jeg synes, at de tal, hvor man ser samlet på, om der er taget højde for de ønsker, som de flygtninge og indvandrere, der skal boligplaceres, har, ser pæne ud. Altså ifølge Udlændingestyrelsen er det 67 pct. af dem, der havde et specifikt ønske, der kom til at bo i den kommune, de ønskede sig, eller i en nabokommune.

Situationen er jo den, at 30 pct. af dem, der har et specifikt ønske, gerne vil bo i Københavns Kommune eller en af de andre store byer, og en af grundene til, at man skal bo i hele landet, er jo netop, at vi ved, at der er nogle kommuner, hvor der bor så mange mennesker med en anden etnisk baggrund, at det kan være svært at gennemføre en ordentlig integration. Det er klart, at det er ikke alles ønsker, der er blevet imødekommet, men det er dog en stor del af dem.

Det er selvfølgelig ærgerligt for de mennesker, det drejer sig om, men samlet set mener jeg, at det grundlæggende er en fornuftig lov, der så altså skal vurderes samlet, når vi har været igennem den første 3-års-periode.

**Knud Erik Hansen (SF):**

Det, vi snakker om, er en 500-600 personer. Selv om det måske i procenter ikke er de helt store tal, så er det et betydeligt antal personer.

Det, jeg hører ministeren sige, synes jeg bekymrer mig lidt, nemlig at kvoterne faktisk går frem for de menneskelige hensyn, der også ligger i vores lovgivning.

Vi fik faktisk for 1½ år siden et tilsagn fra den tidligere indenrigsminister om, at han gerne ville kigge på det her, og han syntes faktisk ikke, at